

mu v trgovino g. Šefa moramo po nadaljnjih razjasnitvah izpopolniti v toliko, da ima g. Šef 44.691 Din škode. Vlomilci so odpeljali ukradeno blago v tovornem avtomobilu proti Mariboru.

Kurja tatvina. Na sobotni trg v Maribor je pripeljal Mirko Pernat iz Slovenje vasi voz kuretine. Neprodane kokoši je pripeljal na dvorišče krčme v Tattenbachovi ulici, da bi kosil. Med kosilom mu je še neodkrit tat odnesel 20 kokoši.

Radi krave obupal nad življenjem. V Stranah pri Podlehniku v Halozah se je zgodil redek in obenem žalosten slučaj. Tamkaj je živoril 80 letni kočar Janez Pulko, kojega edino zdatnejše imetje je bila kakih 1000 Din vredna krava. Ko je gnil zadnje dni starček žival na pašo, je padla preko skale in se ubila. Zguba edinega živinčeta je starega moža tako potrla, da se je podal domov in si je prerezal z britvijo vrat. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico v Ptuj in je le malo upanja, da bo ostal pri življenju.

Brezsrčen avtomobilist. Na cesti med Bučecovci in Staronovo vasjo na Murškem polju je povozil neznan avtomobilist, ki je pripeljal iz Slatine Radenci, 20 let staro slaboumno beračico in jo je hudo poškodoval. Ljudje, ki so videli nesrečo, so postali nejevoljni na avtomobilista in radi tega je ustavil vozilo, je naložil povoženo revo in jo je odpeljal. Vse je bilo prepričano, da bo zapeljal poškodovano k zdravniku ali pa v bolnišnico. Zunanaj vasi Križevci je neznanec avto zopet ustavil in ker ni bilo ljudi v bližini, je beračico odložil poleg ceste in se odpeljal z največjo brzino. Žensko so našli slučajno orožniki in so poskrbeli, da je bila prepeljana v bolnišnico v Soboto. — Brezsrčnega avtomobilista zasledujejo.

Dva vloma. V Gaberju pri Celju je bilo vlomljeno v trafiko ge. Ane Mak. Vlomilec je odnesel raznih tobačnih izdelkov za 3050 Din. — V noči 28. avgusta so v Ljubljani na Masarykovi cesti neznanec razbili omaro, v kateri je bil denar mitniškega urada in sicer 4000 Din, ki je zginit z uzmoviči.

Slovenska Krajina.

Bogojina. G. Hanko Jožef, plebanoš, je mnogo trpel radi cerkve, zdaj pa se je ponovno zgodila nesreča, da so se zrušili farni hlevi. Ljudje zelo potrpežljivo in z veseljem pomagajo pri zidavi nove stavbe.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala staro ženo Žilavec Rožo, ki je bolehalo v hudih bolečinah pet let. Doživela je lepo starost 90 let v svojem siromaštvu. Naj ji bo lahka domača zemlja! Hčerka naša iskreno sožalje!

Dokležovje. Dne 23. avgusta je daroval prvo sv. mašo g. Bakan Ivan, salezijanec, v kapelici sv. Stefana kralja v Dokležovju. Nad vse srečna vas, ki je po dolgem času spet imela novomašnika, posebno iz reda salezijancev! Tudi iz verzejskega salezijanskega zavoda so se potrudili vsi gospodje, da so spremili novomašnika po poti proti rojstnemu kraju. Nove sv. maše so se udeležili: č. g. Vadovič Rudolf, beltinski plebanoš, ki je spremil novomašnika pred oltar, in č. g. Klekl Jožef, plebanoš v pokoju iz Črenovec, ter g. dekan Jerič Ivan, ki je prišel, da je svojemu rojaku povedal s prižnice marsikaj genjivega.

Gornja Lendava. Občinske volitve se bližajo in zato je postalo pri nas zelo živahno. Pristaši našega voditelja g. dr. Korošca so imeli sestanek in na njem sestavili kandidatno listo. Za nosilca liste je bil soglasno izvoljen naš banski svetnik g. Bačić Franc. V odboru so sami pošteti korenjaki, ki jamčijo za uspeh pri volitvah in pozneje tudi za dobro vodstvo naše velike občine. Vsi komaj čakamo volitev, da se bomo lahko zopet enkrat svobodno odločili in volili naše ljudi. V nedeljo smo imeli zopet sestanek, na katerem so nam govorniki prikazali, kakšna mora biti dobra občinska uprava, kaj vse nas čaka in kako bomo s skupnimi močmi izpeljali občino zopet na trdnjša tla. Resnih nasprotnikov ni veliko, ker so vsi sprevideli, da hočemo samo dobro naši občini in zato so se vsi pošteti krščanski možje in fantje pridružili naši listi. Vse ostale pa, ki hočejo pomagati naši občini, iskreno vabimo v naš krog. — »Prosvetni dom« pri nas postaja resničnost. Mnogo nasprotnikov je imela ta misel, v prvi vrsti pri sedanji občinski upravi, pa nič ne pomaga, ljudje z veseljem žrtvujejo vse, samo da bo čim prej dom dograjen. Ravnokar smo pripravili opeko. Ves mate-

Muholovec

AEROXON
polovi vse muhe!

Kdo pozna Aeroxon, ne kupuje drugega muholovca.

Zahtevajte izrecno

„Aeroxon“

rijal bo letos na mestu in spomladi bomo začeli z zidavo. Najbolj se seveda vesel doma domače »Prosvetno društvo«. — Naši hribi okoli cerkve so dobili prav čudna imena: »Pilatov breg«, »Judežev breg«, »Abrahamov breg« itd. Ljudje se sprašujejo, kdo je bil krstni boter teh hribov, ki nimajo prav nič pilatovskega ali judeževskega na sebi.

Otovec. Iz Otovec nam poročajo o strašni nesreči, ki se je pripetila 27. avgusta. Mlatilnice so imele pri hiši in ta je užgala streho. Zgorelo je dvoje hiš, pri Jošar Ludviku in Špilak Mihaelu. Kljub temu, da je bilo na lcu mesta precej ljudi, se je zažulil v hiši en otrok, v hlevu pa so zgorele: dve kravi in dve svinji.

Gornji Senik na Vogrskem. Dobri senički duhovnik g. Ros Vince, nekdašnji turniški kaplan, odide na Bakonak v zagorsko župnijo. Na njegovo mesto pride baje g. Kūhar Janoš, veroučitelj iz Sombothela, brat pokojnega beltinskega plebanoša.

Žižki. Žižkovski gasilci si zidajo lep gasilski dom, kakršnega bo malokje najti.

sko. Nasprotni so jim uporniki, ker držijo po večini z rdečo vlado, da si ohranijo življenje. Pregarjajo jih revolucijonarji in vladni levičarji. Največ jih skuša pobegniti kam v inozemstvo, ker v Nemčijo nazaj ne smejo, na Angleškem jim je življenje predrago, saj smejo zapustiti španijo samo s 500 pesetami v žepu.

Najstrašnejši vtis

napravljajo v španski državljanski vojni ženski bataljoni rdeče milice. Miličarke so oblečene v krvavo rdeče jopice in držijo vedno puške v rokah. V San Sebastijanu na severnem španskem, za kojega posest so se bili srditi boji med uporniki in vladnimi č-

povedala. Cenc je postal tih in se zamislil. Šele čez nekoliko časa je rekel:

»Privoščim ji — Pavli, to že. Pavla je pametno in čedno dekle, res... Ampak zatekniti se le še zna kje... Da bi le cigan ne nagajal! Pokazal mu bom! Pavli bom pomagal, naj velja, kar hoče!«

»Kak cigan? Kaj bo nagajal? Ne razumem te, je začudeno spraševala žena.

»Kak cigan?! — Ciganski poglavar seveda, Pavlin oče.«

»Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«

»Nič, prav nič,« se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je že večkrat skrivaj prišel na Bistrico in spraševal po Pavli.«

»Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«

»Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do farne meje.«

Urška je nekaj časa še vrtala in silila v njega, toda Cenc je hrabro branil svojo skrivnost in trdovratno tajil, da pred ženo kaj skriva. Na kraju je presekal vse besedičenje in rekel:

»Urška, pomoliva in zaspiva! Truden sem.«

Drugi dan so ju sosedi seveda na vse kraje spraševali, kako je kaj bilo po svetu. Cenc je vedel toliko pripovedovati, da je v nedeljo do polnoči sedel

pri Blatniku in še ni vsega povedal. Imel ga je že toliko pod klobukom, da je hotel imeti prvo besedo.

Kakih deset moških jih je še sedelo za mizo. Bilo je o pustu in so se pravkar začeli meniti o zadnjih oklicih. Tedaj je eden dejal:

»Pravijo, da je bil Ravnjak tudi že v župnišču in da misli še o pustu napraviti resnico.«

»Čenče! To so same čenče!« je pljunil Cenc zaničljivo. »Po veliki noči se bo naš župan ženil, nič prej.«

»On bi že rad do velike noči odložil ali še na pozneje. Ampak nevesta — Lenčka, ta hoče čimprej pred oltar.«

»Osojnikova rentlja sploh nikoli ne bo županja. Ravnjaku je že davno zoperna,« je zagotovil Cenc.

»Med Lenčko in Ravnjakom pa je vendar vse prav in tako, kakor je za ženina in nevesto,« se je nekdo oglasil.

»Cenc ima pod hrbtom kurje oči,« se je norčeval Mlačnik, Osojničin bratranec. »Še vedno ga jezi, ker mu je Osojnikova Franca figo pokazala.«

»Cencu še nobena ni fige pokazala; fige sem kazal jaz!« se je razkuril čevljar.

»Hahahahahahaha!«

»Seveda jih je kazal — pa sebi pod nos. Zda bi rad, da bi si jih še Lenčka,« ga je dražil drugi.

»Ji ni treba. Njej jo je že Ravnjak. To vam rečem — in kar Cenc reče, to drži.«